

När hjärtat sjunger

Var tacksam! Du har ju mat för dagen.
Var tacksam! Du har ju tack över huvudet.
Var tacksam! Du har ju funnit kärleken.
Var tacksam! Du har ju i överflöd vad andra saknar.

Tacksamhet kommer sig inte alltid naturligt. Ibland är det något som känns påtvingat. Det finns alltid något att vara tacksam för, sägs det till den som har det svårt. Det kan tänkas vara sant, men det känns kanske inte alltid så. Det är lätt att tacksamhet känns som ett krav och det kan vara svårt när känslan inte infinner sig, nästan lite skamset. Var tacksam!

Men ibland får i alla fall jag den där starka känslan av tacksamhet. Inte den som alla påminner mig om att jag borde känna. Utan en tacksamhet som jag inte riktigt vet var den kommer ifrån, en känsla som sköljer över mig. Ofta sker det ute i naturen, det kan vara en vacker höstdag när träden byter färg och fågelkvittret från träden blir som ljuv musik. Det kan vara när en flock fåglar flyger förbi i solljuset eller när rådjur skuttar fritt över en åker. Dessa gånger fylls hela jag av en tacksamhet, och blir stilla och tackar Gud. Inte för att jag måste utan för att jag bara inte kan annat. Känslan omsluter hela mig.

Länge har tacksägelsedagen varit en dag där denna tacksamhet över vad Gud ger oss tas med in i kyrkorna. Årets skörd bärs in i kyrkor runt om i landet och tacksamheten riktas mot Gud. För Gud har gett oss skapelsens gåva. Var tacksam!

Många gånger har jag funderat över vad som skiljer dessa former av tacksamhet åt. Den där jag uppmanas att tacka och att jag borde känna tacksamhet för att jag har vad andra saknar. Och den där tacksamheten som omsluter mig och som jag inte kan styra över, då jag blickar upp mot himlen och ler.

Jag vet inte om jag har något färdig formulerat svar, men jag tror att i det samhället som vi lever i sägs det ofta att vi är vår egen lyckas smed. En har sig själv att tacka för att en har kommit dit en är och där är det lätt att se att andra inte har det en själv har och därför borde tacksamhet vara svaret. Men när jag ser och hör skapelsens under runt omkring mig så är det en bild av vad Gud ger. Gud som ger oss livet som gåva. Var tacksam!

Jag är tacksam, jag är tacksam för allt det jag har. Inte för att jag måste, inte för att jag är min lyckas smed. Utan att jag inte hade haft det om jag inte hade haft människor som gått före mig. Som har kämpat för att ge mig rättigheter. Jag är tacksam för att jag inte funnit kärleken utan för att den har drabbat mig. Jag är tacksam för att jag får vara en del av Guds skapar under.

Men jag tror tacksamhet behöver följas av handling. Tacksamheten hjälper oss att vilja fortsätta göra världen till en bättre plats för dem som saknar vad vi äger i överflöd. Jag är tacksam över livet. Så jag kan inte annat än att bli stilla och andas mitt tack till Gud.

Josefine Jehrlander, präst i Svenska kyrkan

Texten är hämtad från blogg.svenskakyrkan.se